

“मीठे बच्चे – गृहस्थ व्यवहार सम्हालेर पनि पढाइ पढ, यो देवी-देवता बन्ने कलेज हो, तिमी भगवान्-भगवती बन्नु छ।”

प्रश्न:- शिवबाबाको महानता कुन कर्तव्यको कारण गायन छ?

उत्तर:- शिवबाबाले सबै बच्चाहरूलाई कौडी तुल्यबाट हीरातुल्य बनाउनुहुन्छ। तमोप्रधानबाट सतोप्रधान, पतितबाट पावन बनाउनुहुन्छ, त्यसैले उहाँको यो महानताको गायन छ। शिवबाबा नआउनु भएको भए हामी बच्चाहरू कुनै कामका हुने थिएनौं। गरिब-निवाज बाबा आउनुभएको छ गरिब कन्या-माताहरूलाई दासताबाट छुटाउने। त्यसैले गरिब-निवाज भनेर बाबाको महानताको गायन छ।

गीत:- माता ओ माता...

ओम् शान्ति । बच्चाहरूले आफ्नो माँको महिमा सुन्यौं। हुन त हरेकको आफ्नो आमा हुन्छन्। यी फेरि हुन जगदम्बा। तिमीहरूले त जान्दछौं- यो कसको महिमा हो। जगत् अम्बाको कति ठूलो मेलो लाग्छ! जगत् अम्बा को हुन्- यो कसैले पनि जानेका छैनन्। परमपिता अथवा ब्रह्मा-विष्णु-शंकर अथवा लक्ष्मी-नारायण आदि जो सबैभन्दा उच्च छन्, तिनीहरूको जीवन कहानी कुनै मनुष्यले जान्दैनन्। अहिले तिमीलाई थाहा छ- जगत् अम्बा ब्रह्माकुमारी सरस्वती हुन्। जगत्-अम्बाका जति भुजा आदि देखाइन्छ ती त हुँदै होइन। देवीहरूलाई भुजा दिइन्छ। वास्तवमा मनुष्यका हात त दुईमात्र हुन्छन्। परमपिता परमात्मा निराकार हुनुहुन्छ। तर मनुष्यहरूका दुई भुजाहरू हुन्छन्। स्वर्गका लक्ष्मी-नारायणका पनि दुई भुजाहरू हुन्छन्। सूक्ष्मवर्तनमा त ब्रह्मा-विष्णु-शंकर छन्। प्रवृत्ति मार्ग भएका कारण चतुर्भुज देखाइएको हो। सूक्ष्मवर्तनमा पनि मम्मा-बाबा छन्। विष्णुको पनि साक्षात्कार हुन्छ। दुई भुजा लक्ष्मीका, दुई भुजा नारायणका। तर मनुष्यहरूको कुनै चार भुजाहरू त हुँदैनन्। यो त केवल सम्झाउनको लागि विष्णुका चार भुजा देखाइएको हो। देवीहरूका यतिको भुजाहरू दिइन्छ। ती हुँदै होइन। सरस्वती, काली आदिका अनेक चित्र बनाएका छन्। वास्तवमा यी केही पनि होइनन्। यी सबै भक्तिमार्गका अलंकार हुन्। अहिले तिमी भक्त होइनौ। तिमी हौं परमपिताका विद्यार्थी, पढाइ पढिरहेका छौ। भगवान् आएर भक्तहरूलाई भक्तिको फल दिनुहुन्छ। भक्तहरू त अन्धश्रद्धावाला छन्। सबैको चित्र राखिरहन्छन्। कृष्णको पनि राख्छन्, लक्ष्मी-नारायणको पनि राख्छन्, राम-सीताको पनि राख्छन्। गुरु नानक आदिको पनि राख्छन्। जसरी आँप आदि मिसिएको अचार (मुरब्बा) हुन्छ नि। यिनीहरूको कर्तव्यको बारेमा कसैले पनि जान्दैनन्। यिनलाई हामी किन पुज्दछौं? यस बारेमा जानकारी हुनु पर्छ। यी सबैमा सबैभन्दा उच्च को हुन्? भक्तहरूमा मुख्य शिरोमणि भक्त नारदलाई देखाइन्छ र नारीहरूमा शिरोमणि भक्त राखेका छन् मौरालाई। कहानी लेखिएको छ- जब लक्ष्मीको स्वयंवर भएको थियो...। अब स्वयंवर त सत्ययुगमा हुन्छ। यो त नर्क हो। यी सबै दृष्टान्त बनाइएको छ। वास्तवमा कुनै एउटाको कुरा होइन। यस समयका सबै स्त्री-पुरुष द्रौपदी र दुर्योधनहरू हुन्। द्रौपदीहरू पुकार गर्छन्- हे भगवान् नङ्गन हुनबाट बचाउनुहोस्। चित्रमा देखाइन्छ, भगवानले साडी दिंदै जानुहुन्छ। भनिन्छ- २१ जन्म नङ्गन हुनबाट बचाउनुभयो। अहिले बाबा आउनुभएको छ सबै द्रौपदीहरूको रक्षा गर्नको लागि। श्रीमत्तमा चल्थौ भने २१ जन्म कहिले पनि नङ्गन हुने छैनौ। त्यो हो सम्पूर्ण निर्विकारी दुनियाँ। सोध्दछन्- बाबा, हामी लक्ष्मीलाई वरण गर्न सक्छौं? बाबा भन्छन्- दिल दर्पणमा हेर, कति लायक छौ? यस समय हरेक मनुष्य मात्रमा, ५ विकार प्रवेश छन्। यहाँ सम्पूर्ण निर्विकारी देवी-देवताहरू थिए। अहिले त सम्पूर्ण विकारी छन्। सत्ययुगमा एक बच्चा हुन्छ, त्यो पनि योगबलबाट। पहिला देखि नै साक्षात्कार हुन्छ। जसरी तिमीहरूले साक्षात्कार गर्छौ- हामी राजकुमार-राजकुमारी बन्ने छौं। राजकुमार-राजकुमारीको आपसमा रासको पनि साक्षात्कार हुन्छ। हामी भविष्यमा यस्ता श्रीकृष्ण संग रास गर्नेछौं। बाबाले सम्झाउनु भएको छ- यति धेरै भुजाहरू भएका देवीहरू हुँदैनन्। लक्ष्मी-नारायणका दुई भुजा हुन्छन्। उनलाई विष्णुको अवतार भनिन्छ। विष्णु वंशज... उनलाई महालक्ष्मी वा नारायण भनिन्छ। नर-नारायणको मन्दिरमा चतुर्भुज रूप देखाइन्छ। महालक्ष्मीको पनि देखाइन्छ। लक्ष्मीलाई जगत् अम्बा भनिदैन। लक्ष्मी कुनै ब्रह्माकुमारी होइनन्। ब्रह्माकुमारी यहाँ छन्। सरस्वतीको पनि गायन छ- ब्रह्माको मुख वंशावली सरस्वती। ब्रह्माकुमारी सरस्वतीलाई जगत्-अम्बा भनिन्छ। तिमीहरूलाई थाहा छ- वास्तवमा हामी प्रजापिताका मुख वंशावली हौं। एउटा छन्

कलियुगी ब्राह्मण, अर्का तिमी हौ संगमयुगी ब्राह्मण। ती ब्राह्मण हुन् जिस्मानी यात्रा गराउने कोख वंशावली, तिमी बनेका छौ मुख वंशावली। तिमीहरूले रुहानी यात्रा गराउँछौ। तिमीहरू सबै ब्रह्मा मुख वंशावली गएर मनुष्यबाट देवता बन्छौ। यिनमा मुख्य हुन्— मम्मा, जसको यति धेरै महिमा छ। यी हुन् स्वर्गको सबै मनोकामनाहरू पूर्ण गराउनेवाला। तिमीहरू पनि उनका सन्तान नै भयौ। जगत् अम्बाले राजयोग सिकाउँछिन्, जसबाट २१ जन्म स्वर्गको मालिक बन्छन्। त्यसैले उनको गायन छ शिव शक्ति सेना। लक्ष्मी हुन् महारानी, उनको एउटा बच्चा हुन्छ। प्रजापिता ब्रह्मा र जगत् अम्बाका कति धेरै बच्चाहरू छन्। जसरी जगत् अम्बाका दुई भुजा छन्, त्यसरी नै लक्ष्मी-नारायणका पनि दुई भुजा छन्। चित्रहरूको बारेमा धेरै हंगामा गरेका छन्। नारायणलाई कालो लक्ष्मीलाई गोरो बनाएका छन्। यस्तो त हुन् सक्दैन नारायण काला हुन् र लक्ष्मी गोरी हुन् वा कृष्ण काला हुन् र राधा गोरी हुन्। बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ— यस समयमा सबै काला छन्। तिमीहरू स्वर्गमा पवित्र थियो त्यसैले गोरा थियो। फेरि काम चितामा बस्नाले कालो बनेका छौ। कृष्णलाई श्याम-सुन्दर भनिन्छ। सुन्दर हुन्छन् सत्ययुग-त्रेतामा फेरि ८४ जन्म भोग्दा-भोग्दै अन्तमा आएर श्याम बनेका हुन्। कृष्णको आत्माले पुनर्जन्म लिइरहन्छ। फेरि त्यो नाम कहाँ रहन्छ र! यस समयमा त्यो आत्मा तमोप्रधान अवस्थामा छ। सत्ययुग आदिमा देवी-देवताहरू हुन्छन्। तिनैले ८४ जन्म लिन्छन्। यो हो ८४ जन्महरूको चक्र।

तिमी बच्चाहरूले मम्माको महिमा सुन्यौ। मम्माको महिमा बेग्लै, लक्ष्मीको महिमा बेग्लै छ। चित्र कस्तो-कस्तो बनाइएको छ। कालीको यस्तो जिब्रो देखाउँछन्। यस्तो त कुनै मनुष्य हुँदैन। सूक्ष्मवतनमा पनि यस्तो काली त छैन। ब्रह्मा-विष्णु-शंकर छन्। विष्णु त हुन् नै युगल। ब्रह्मा-सरस्वतीलाई पनि तिमीहरू सूक्ष्मवतनमा देखाउँछौ। फेरि भयंकर काली कहाँबाट आइन्! कालीको रूप धेरै भयानक देखाइन्छ। यस्तो हिंसा गर्ने कुनै शक्ति कहाँ हुन्छ र! हरेक कुराको लागि बाबाले सम्झाइरहनु हुन्छ। भिन्न-भिन्न प्रकारका चित्रहरू छन्। तर मनुष्य त मनुष्य नै हुन्। सूक्ष्मवतनमा ब्रह्मा-विष्णु-शंकर छन्, त्यसभन्दा माथि मूलवतन, जहाँ शिव र शालिग्राम रहन्छन्। अरु त केही छैन। सबै यतिका चित्र आदि भक्तिमार्गका सामग्री हुन्। सत्ययुग-त्रेतामा यी हुँदैनन्। ज्ञान र भक्ति— ज्ञान अर्थात् दिन, भक्ति अर्थात् रात। ब्रह्माको दिन ज्ञान र ब्रह्माको रात भक्ति। सत्ययुग-त्रेता हो दिन, द्वापर-कलियुग हो रात। अहिले छ घोर अँध्यारो रात। फेरि दिन हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— मेरो जन्म संगममा हुन्छ। कलियुगको अन्त घोर अँध्यारो, सत्ययुगको आदि घोर उज्यालो, संगममा नै आएर म तिमीहरूलाई सम्झाउँछु। अब यतिका जो भक्तिमार्गमा चित्रहरू छन्— मुख्य हुनुहुन्छ पतित-पावन शिवबाबा। यस समयमा सबै मनुष्य पतित छन्। यो हो पतित दुनियाँ। यदि शिवबाबा नआउँनु भएको भए सबै कौडी तुल्य हुने थिए। महानता शिव बाबाको हो, जसले पतितलाई पावन बनाउनुहुन्छ। यस समय सबै तमोप्रधान पतित छन्, सबै दुःखी छन्। सुरुमा पावन आत्माहरू आउँछन्। त्यसैले सतोप्रधान हुन्छ, पछि सतो, रजो, तमोमा आउनु पर्छ। हरेक चीजको यस्तै हुन्छ। सानो बच्चा पनि सतोप्रधान हुन्छ त्यसैले भनिन्छ ब्रह्मज्ञानी र बालक एक समान हुन्छन्। त्यसपछि सतो, रजो, तमोमा आउनु पर्छ। फेरि परिवर्तन गर्नु नै पर्छ। तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्नु नै छ। दुनियाँ पनि सतोप्रधान थियो अहिले तमोप्रधान छ। तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बाबाले बनाउन सक्नुहुन्छ। बाबालाई नचिनेका कारण सबैलाई याद गरिरहन्छन्। कति चित्र बनाइरहन्छन्। तर त्यसमा पनि हरेकको कुनै मुख्य देवता अवश्य हुन्छ। जसरी बाबा संग पनि धेरै चित्र रहन्थे। ती मध्ये पनि मुख्य श्री नारायणको थियो। सिक्ख धर्मको छ भने शिव, लक्ष्मी-नारायण आदिको पनि राखे पनि गुरुनानकलाई नै धेरै याद गर्छन्। सबैभन्दा उच्च भगवान् त एकै हुनुहुन्छ। उहाँको महिमा पनि लेखिएको छ— सतनाम, कर्तापुरुष, अकालमूर्त.... सत्ययुग आदि सत्य हो, हो पनि सत्य अर्थात् यो जुन चक्र छ, सत्य छ। फेरि यो चक्र अवश्य लगाउनेछन्। यी सबै कुरा बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ। भक्तिमार्गमा गोरो कृष्णको मन्दिर बेग्लै कालो कृष्णको मन्दिर बेग्लै देखाइन्छ। कतै फेरि शिवको पनि राख्छन्। लक्ष्मी-नारायणको पनि राख्छन्। कर्तव्यको बारेमा त जान्दैनन्। बाबा आएर तिमी बच्चाहरूलाई सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको रहस्य सम्झाएर, स्वदर्शन चक्रधारी बनाएर चक्रवर्ती राजा बनाउनुहुन्छ। तिमीहरू सबै गृहस्थी हौ, तैपनि पढाइको कोर्स त पढ्छौ। वृद्धाहरूलाई सोध— तपाईंहरू कहाँ जानुहुन्छ? तब भन्छन्— हामी भगवानको कलेजमा जान्छौं। भगवानुवाच— म तिमीहरूलाई देवी-देवता बनाउँछु। भगवानले पढाउनुहुन्छ, भगवान्-भगवती बनाउनुहुन्छ, तर यस्तो होइन— सत्ययुगमा कसैले भगवान्-भगवतीको राज्य हो भन्छन्। त्यो हो आदि सनातन देवी-देवताहरूको राज्य। बेलायतीले भन्छन्— लर्ड कृष्ण। अमेरिकनहरू जब देख्छन्, यो देवताहरूको चित्र हो तब एकको मूल्य लाख, दुई लाख पनि दिन्छन्। प्राचीन चीज देखे भने लाख रुपैया दिन पनि तयार हुन्छन्। तैपनि दिदैनन्। पुरानो चीज हो नि। पुरानो त ५ हजार वर्षको कुरा हो। सबै भन्दा

पुरानो त देवी-देवताहरूको चित्र भयो। भक्तिमार्गमा कति चित्र बनाउँछन्। भक्तिमार्ग जब सुरु हुन्छ, तब सोमनाथको मन्दिर बनाउँछन्। बाबा सम्झाउनुहुन्छ- सबै कति धनवान् थिए, अहिले त कस्तो नर्क बनेको छ। बिल्कुल कंगाल बनेको छ। यसरी विश्वको इतिहास फेरि पुनरावृत हुनु पर्छ। तिमी बच्चाहरूलाई सारा बेहदको इतिहास-भूगोलको जानकारी छ। सत्ययुगमा देवताहरूलाई थाहा हुँदैन। यो ज्ञान प्रायः लोप भइहाल्छ। त्यहाँ कोही पतित हुँदैनन् जसले गर्दा ज्ञान दिन परोस्। यो ज्ञान प्रायः लोप हुन जान्छ। फेरि गीता कहाँबाट आयो? ती सबै भक्तिमार्गका शास्त्र बनेका छन्। नयाँ दुनियाँको लागि नयाँ ज्ञान चाहिन्छ। इस्लामी ज्ञान कहाँ थियो र? इब्राहिम आए र इस्लाम धर्मको स्थापना गरे, ज्ञान दिए। नयाँ कुरा भयो नि। यहाँ यो गीता, रामायण, भागवत आदिमा धेरै झूटा कलंक लगाइएको छ। बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई सर्वव्यापी भनेर नम्बरवन ग्लानि गर्छन्। जब यस्तो ग्लानि हुन्छ, सबै महान् दुःखी बन्छन्, तब म आउँछु। यस समय सबै पतित छन्। सबैलाई, सारा विश्वलाई पावन बनाउन म नै आउँछु। त्यसैले पतित दुनियाँको विनाश गराएर पावन दुनियाँको स्थापना गराउँछु। यस पुरानो दुनियाँलाई बिस। मन्मनाभव। बाबा र वर्सालाई याद गर। तिमीहरू यो राजयोग सिकेर देवी-देवता बन्छौ। यो हो राजयोग सिकने ईश्वरीय विश्व-विद्यालय। यति ठूलो कलेज हो, अस्पताल हो तर पनि तिमीहरूलाई तीन पाउ पृथ्वी मिल्दैन। बाबा भन्नुहुन्छ- म तिमीहरूलाई सारा विश्वको मालिक बनाउँदै छु। यो हो अस्पताल एवं विश्व विद्यालय। हस्पिटलबाट स्वास्थ्य र विश्व विद्यालयबाट सम्पत्ति मिल्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- म पढाउन आएको छु तैपनि तीन पाउ पृथ्वी मिल्दैन। म हुँ गरिब-निवाज। कन्या माताहरू एकदम गरिब छन्, उनीहरूको हातमा केही पनि रहँदैन। बाउको सम्पत्ति छोरोलाई मिल्छ। वास्वतमा स्त्रीलाई हाफ पार्टनर भनिन्छ। हिन्दु नारीलाई भनिन्छ- तिमी पति नै गुरु, ईश्वर सबैथोक हो। तर हाफ पार्टनरलाई यस्तो कहाँ भनिन्छ र- म गुरु ईश्वर र तिमी दासी हौ। बाबा आएर दासीपनाबाट छुटाउनु हुन्छ। पहिले लक्ष्मी पछि नारायण। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) रूहानी यात्रा गर्नु र गराउनु छ। सृष्टि चक्रको ज्ञान बुद्धिमा राखेर स्वदर्शन चक्रधारी बन्नु छ।

२) देवी-देवता बन्नको लागि यो पुरानो दुनियाँलाई भुलेर बाबा र वर्सालाई याद गर्नु छ। नयाँ ज्ञान पढ्नु र पढाउनु छ।

वरदान:- महावीर बनेर सञ्ज जीवनी बुटीद्वारा मूर्छितलाई सुरजि त गर्ने शक्तिमान् भव जसरी सूर्य स्वयं शक्तिशाली छ त्यसैले चारैतिर आफ्नो शक्तिद्वारा प्रकाश फैलाउँछ, त्यसैगरी शक्तिमान् बनेर अनेकौँलाई सञ्जजीवनी बुटी दिएर मूर्छितलाई सुरजित बनाउने सेवा गर्दै जाऊ, तब भनिन्छ महावीर। सदा स्मृति राख- म विजयी रहनु छ र सबैलाई विजयी बनाउनु छ। विजयी बन्ने साधन हो बिजी रहनु। स्व कल्याण अथवा विश्व कल्याणको कार्यमा बिजी रह्यौ भने विघ्न-विनाशक वायुमण्डल बन्दै जान्छ।

स्लोगन:- दिल सदा एक दिलाराममा लागिहोस्- यही सच्चा तपस्या हो।